

brug for at formulere en overordnet, bredere ligestillingspolitik i Danmark?

Inden jeg svarer på det spørgsmål, vil jeg gerne sige, at jeg nu ikke helt deler det synspunkt, at Danmark skulle være voldsomt bagud på ligestillingsområdet i forhold til andre lande. Det kommer meget an på, hvordan man måler det.

Hvis man måler det på den måde, at man spørger, hvem der har flest lovregler, vil jeg gerne medgive, at vi er bagud, formentlig i forhold til Sverige. Hvis man måler det i forhold til, hvor høj beskæftigelsesgraden er for kvinder og mænd, er jeg ikke sikker på, at vi er bagud. Så er jeg faktisk ret overbevist om, at vi er blandt de forreste, måske *den* forreste nation, på det område.

Hvis man måler det i forhold til lønlighedsproblemet på arbejdsmarkedet, er vi ikke blandt de allerallerførste, men vi er heller ikke blandt de allerallerbageste. Der er fortsat meget at gøre dér, det medgiver jeg. Og inden det nu bliver en diskussion om, hvor meget bagud vi er, så lad os i stedet for medgive hinanden, at der kan gøres mere end det, vi gør, og det vil jeg gerne prøve at fastholde som tråd i mit videre indlæg.

Vi har brug for at sætte mere kraft bag en overordnet ligestillingspolitik i det nye århundrede, i den ny tid. Det gøres, tror jeg, ikke alene ved en række enkeltstående initiativer, men jeg tror, det gøres ved for det første at finde en forankring i regeringen og for det andet at finde en systematik for at videreføre en debat om ligestillingsarbejde og en informationsstrøm, der også skal være sammenhængende og være kontinuerlig og være robust.

Ændringer skal der til, og lad mig prøve at nævne nogle af politikområderne og så slutte med det organisatoriske.

En af de dele, jeg ikke noterede mig blev nævnt af de politiske ordførere på området, var kvinders stilling inden for de etniske minoritetsgrupper. Jeg tror virkelig, at der ligestillingsmæssigt er meget arbejde dér, der har fået lov at ligge for længe, men omvendt meget arbejde, der skal gøres. Vi ser andengenerationskvinderne så småt på en række områder, men ikke på alle, begynde at gøre sig gældende i det danske samfund på lige fod med mændene, men vi ser også enkelte af vores etniske mindretalsgrupper i Danmark på baggrund af deres kulturtilgang have svært ved at give kvinderne den naturlige placering, vi andre anser for at være selvindlysende.

Så jeg vil godt starte med at sige: Kvindeligestillingsarbejdet i de etniske mindretalsgrupper er meget, meget vigtigt, og der er brug for, at vi udbygger vores arbejde her.

Det andet, jeg vil nævne, er det sociale arbejde, det socialpolitiske arbejde, som der heller ikke blev fokuseret så voldsomt på i dag. Jeg tror, jeg har ret, når jeg siger, at de mennesker i samfundets yderste hjørner, som har et usselt liv, som de næsten ikke selv kan holde ud, i virkeligheden er mennesker, der i alt for stor udstrækning også er unge kvinder. Det gælder narkomaner, det gælder en række andre sociale grupper på samfundets allernederste trin, og det gælder i virkeligheden også de mennesker, der ikke kan holde deres eget liv ud og begår selvmord.

Vi er nødt til at se i øjnene, at det også er en påmindelse til os om, at vi i meget store dele af de første opvækstår, i skolealderen og i de unge år ser sårbarhed optræde, som også er en påmindelse til os om, at ligestillingsarbejdet med hensyn til de dele ofte har en tragisk baggrund, som ikke alene klares via generelle værktøjer.

Det fører mig frem til, at vi også af de grunde for at få bedre mulighed for at identificere og overveje problemer må sige ja til det forslag, udvalget peger på: at få en bedre og mere relevant kønsopdelte statistikproduktion på en række områder jævnlige ajourført og ordentligt skruet sammen. Jeg mener uden sammenligning i øvrigt, at når vi tænker på, hvad landbruget ellers er i stand til at få fremskaffet af statistik, så burde vi i hvert fald, – og jeg understreger, det er uden sammenligning – kunne finde ud af det. Uden den grundlæggende viden og uden en løbende forskning og uden systematisering af undersøgelserne på statistikområdet inden for ligestillingsarbejdet har vi ikke de nødvendige redskaber.

Det andet hovedfelt, jeg vil opholde mig ved, er den lige kønsmæssige deltagelse i beslutningsprocesser på ledelsesposter og mellemlederposter i samfundet. Flere har været inde på det i dag. Fru Pia Larsen og fru Gitte Seeberg strejfede det, selv om jeg ikke kan skjule en undren over Venstres tilgang til ligestillingsarbejdet her. Holdningen forekommer mig en lille smule gammeldags. Er det rigtigt, at Venstre er ved at komme ud af trit med ligestillingsarbejdet?

Er det rigtigt, at Venstre alene vil gøre ligestillingsarbejdet til en debat om, hvor mange forskerstillinger der skal tilgodeses på forhånd?